

Artık Her Cefayı Çekerim Gönlüme Küser Göçerim

— Yazan Adam · 13 Ağustos 2013

Hangi esaretten söz edeyim

Yıllara sâri elem zerk eden fırkati sinemde mi besleyim

Kan akan gözlerimi nasıl gizleyim, titreten hasretin feryadıyla inleyim

Diz çöktüğüm lahzaları şahit göstereyim, akli karartan sevdayı kime şikayet edeyim

Bir umut beslemiştim

Kaderin her anını teklifsiz kefil göstermiştim

Biçareydin, teslim olmak için kefedim, feda olmaya yeminliydim

Şimdi artık şaşkın bir nefesim, divane olmuş kimsesizim, yalnızlık köşelerindeyim

Söyle neydi suçum

Şimdi bir ömür prangalara vurulmuş mahkûmum

Zindanına hapsettin, sessizliğin berduşluğuna meylettin, elemdin

Samimiyet ve sadakati niye bu kadar lekeledin, güven duygularımı tarumar eylesin

Yok, artık seni suçlamam

Kendi masumiyetime veririm, mazlum kalmayı severim

Derin bir hesabın içine girerim, artık ne gönlüme ve ne de sana diz çökerim

Kalan ömrümü arifin dergâhına vakfederim, ecir ve ihsan naibi olmak için ter dökerim

Ne kadar umut ettiysem

Ruhumun hicran damlalarını yazmak için çekinmediysem

Hüzün vadilerinde sevinmekle yetindiysem, hicran gecelerinde yaş döktüysem

Sevinme, ecel terleri döktürdüğüne güvenme, bırak ben divane olayım, sevdama yanayım

Yaşarken ölmeyi öğrettin

Hiçlik adına yazılan mısralarınla telakkilerimi değiştirdin

Edebe ne kadar yabancı biriydim, bedevinin insicamından nazar edendim

Gönül verdim, sessizce seven biriydim, ruhumun serencamından şevk alan bir nefestim

Söyleyemedim, çekindim

Bir gün kısmet olur, dilim açılır diye bekledim

Her an kalbi hıçırıklarımınla yalnızlığa itildim, nasıl gülebilirdim

Sevilmeden ölendim, kefene bürünendim, ecelle bedelleşen çaresizdim, daha ne söylerim

Mustafa CİLASUN